

Estat espanyol: un estat il·legítim fonamentat en el genocidi

written by Memorial 1714 | 7 de març de 2019

Els textos fundacionals de l'actual Estat espanyol son:

1. El **Decret de Nova Planta de 29 de juny de 1707**, que incorpora València i Aragó a Castella en virtut del “justo derecho de conquista”.

2. El **Decret de 15 de juliol de 1707**, que declara extingit el Consell d'Aragó (que coordinava els diferents Estats de la Corona Catalano-aragonesa) i ordena que tots els afers que gestionava s'agreguin al “Consejo y Cámara de Castilla”.

3. El **Decret de Nova Planta de 16 de gener de 1716**, que regula l'annexió de Catalunya a Castella (que jurídicament es va produir el 15 de juliol de 1707 i “de facto” va culminar l'11 de setembre de 1714).

4- El **Decret de Nova Planta de 16 de març de 1716**, que regula l'annexió de Mallorca a Castella (que jurídicament es va produir el 15 de juliol de 1707 i “de facto” va culminar el juliol de 1715 amb l'ocupació de Palma).

D'aquests textos, el més explícit i de més contingut polític és el Decret de 29 de juny de 1707, que en la *Novísima Recopilación* és intitulat com a “Ley I”. Felip V hi fa constar que li correspon el domini absolut dels regnes d'Aragó i València per la circumstància del “justo derecho de la conquista que de ellos han hecho últimamente mis Armas”.

També hi fa constar “mi deseo de reducir todos mis reynos de España a la uniformidad de unas mismas leyes, usos, costumbres y Tribunales, gobernándose igualmente todos por las leyes de

Castilla". A més, acorda "abolir y derogar" els "fueros, privilegios, práctica y costumbre hasta aquí observadas en los referidos reynos de Aragón y Valencia" i reitera: "siendo mi voluntad que estos se reduzcan a las leyes de Castilla y al uso, práctica y forma de gobierno que se tiene y ha tenido en ella y en sus Tribunales sin diferencia alguna en nada".

Comentant aquest text legal, Joan Francesc Mira en el seu llibre "Almansa 1707, después de la batalla" diu: "un genocidi polític és destruir un país com a país: la seua estructura política, el seu govern, les seues lleis, les institucions, els tribunals, l'administració, la moneda, etc."

Sobre el genocidi cultural, Josep Benet va publicar el llibre "L'intent franquista de genocidi cultural contra Catalunya", de 534 pàgines, on detalla la persecució franquista contra la llengua i la cultura catalana. Dedicava la Introducció (pàgines 11 a 80) a la persecució de la llengua catalana abans del franquisme, de 1716 a 1936.

Sovint llegim o sentim defensar que en la discussió entre independentisme i unionisme totes dues opcions són legítimes. Aquesta afirmació vol dir que s'accepta i es defensa el "justo derecho de conquista" i el genocidi polític i cultural, perquè l'annexió de Catalunya a Castella no va ser pacífica ni pactada, sinó imposada per la força bruta, i amb una repressió que fa tres segles que perdura.

És a dir, l'Estat espanyol no és un "Estado social y democrático de Derecho", sinó un estat il·legítim, un **"Estado del justo derecho de conquista"** i que fa tres-cents anys que està perpetrant l'espoli fiscal i el genocidi polític i cultural explícitament formulat pel Decret de 29 de juny de 1707. Aquest Decret avui dia encara és invocat per l'advocacia de l'Estat davant del Tribunal Constitucional, com es pot comprovar en les sentències de 28-4-2016 (BOE 31-5-2016) i de 9-6-2016 (BOE 15-7-2016).

Però com diu Joan Francesc Mira al final del seu llibre, "aquesta història que hem repassat breument, no té cap conclusió: no s'ha acabat encara".

Aquí, a Catalunya, nosaltres podem afegir que en part depèn de nosaltres mateixos que aquesta història evolucioni cap al nostre alliberament. Hem de denunciar incansablement les iniquitats de l'Estat espanyol, il·legítim i basat en la força bruta, fins a aconseguir que el poder de la decència ens faciliti disposar del nostre futur.